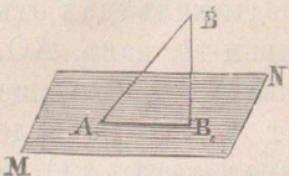

дикуляръ, то \angle ВОС ще бѫде правъ и въ сѫщо-то време по малъкъ отъ другия правъ ѡгъл АОС, кое-то е невъзможно (§. 5).

§. 89. Теорема. Отъ сѣкж точкѣ, коя-то лежи вънѣ отъ плоскостъ-тѣ, можемъ да спустимъ върхъ плоскостъ-тѣ само единъ перпендикуляръ.

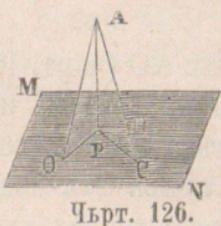

Чърт. 125.

Нека отъ точка В (чърт. 125) е спуснатъ перпендикуляръ ВВ', върхъ плоскостъ MN; трѣба да докажемъ, чи сѣка друга линія ВА, коя-то е прекарана презъ точкѣ В, нѣма да бѫде перпендикуляна къмъ плоскостъ MN.

Доказ. Ако считами и АВ за перпендикуляръ, то єто съединимъ А съ В,, ще получимъ трижълнициъ, въ кой-то има два прави ѡгъла В, и А, а това е невъзможно (§. 37 слѣд. 3).

§. 90. Теорема. Ако отъ точкѣ-тѣ, коя-то лежи сълѣд. отъ плоскостъ-тѣ, прекарами къмъ неѣ перпендикуляри и наклонени, то 1) перпендикуляри-тѣ е по късъ отъ сѣкж наклоненї и 2) равноотдаличени-тѣ отъ перпендикуляри-тѣ наклонени ся равни по между си.

Чърт. 126.

1. Нека АР (чърт. 126) е перпендикуляръ, кой-то е спуснатъ отъ нѣкои точкѣ А върхъ плоскостъ MN, а АС е наклонена; трѣба да докажемъ, чи $AC > AP$.

Доказ. Съединяваме С съ Р и получаваме правоъгъленъ трижълнициъ АРС, въ кой-то АС е гипотенуза; слѣд. $AC > AP$ (§. 21).

2. Нека АО и АВ ся двѣ наклонени, равноотдаличени отъ перпендикуляръ-тѣ; трѣба да докажемъ, чи $AO = AC$.